

mener, det er uheldigt en Gang for alle at lægge i Ministerens Haand i Stedet for at følge Grundlovens klare Bud desangaaende. Ministeren siger, at som Rigsdagen er, saa er Ministeren, og som Ministeren er, saa er Rigsdagen. Ja, det tvivler jeg ikke om. Jeg tvivler ikke om, at naar vi faar en Rigsdag og en Minister som Følge af denne Rigsdag, der ikke har den samme Respekt for Ejendomsretten som den nuværende Minister, saa er det galt fat, det tvivler jeg ikke om. Jeg tvivler ikke om, at der altid vil være Harmoni mellem disse to Faktorer, og heller ikke tvivler jeg om, at en Minister med en saadan Rigsdag vil kunne føre sine Planer igennem. Men det er jo ikke noget, der foreligger for os. Denne Rigsdag maa tage sit Ansvar for, hvad den gør; hvad en kommende Rigsdag vil gøre, bliver dens Sag.

Lauridsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Landbrugsminister for den Redebonhed, med hvilken han er gaaet ind paa vore Ændringsforslag. Jeg tror, at dersom disse Ændringsforslag vedtages, faar vi en god Lov ud af Lovforslaget, Jeg vil ikke i Anledning af det ærede Mindretals Udtalelse i Betænkningen unnlade at gøre opmærksom paa, at der er sket en meget stor Udvikling af Mergelsagen, siden Loven af 1910 udkom. Den Gang blev Mergelen mest ført omkring ved Jernbane til Stationerne og derfra fordelt til Forbrugerne. Men nu har det vist sig, at det blev for dyrt at transportere den ret langt, og Sagen har saa udviklet sig saaledes, at der dannede sig Mergelselskaber, som sluttede Akkord med større Entreprenørfirmaer, som saa førte Mergelen ud til hver Mands Dør, saaledes at Husmændene og Gaardmændene har kunnet faa Mergel ud paa deres Jorder. Det er en Sag af saa stor Betydning, at jeg ikke forstaa, at nogen vil sætte sig imod, at dette Lovforslag bliver gennemført. Det gælder saa store Værdier, at jeg meget vil anbefale, at Ændringsforslagene bliver vedtaget, og at Loven kommer frem i Aar, der trænges haardt til den. Jeg kender noget til de Forhold, thi der er mange store Selskaber i Sydjylland, hvor Folk med stor Beredvillighed har tegnet Bidrag og skaffet Beviser for, at Sogneraadene garanterer for Beløbet. Det er en Samfundsopgave, der bliver løst her. Naar Flertallet har stillet Ændringsforslag Nr. 2 om at begrænse Tidsfristen for Loven til 5 Aar, og Mindretallet henviser til Lø-

ven af 1910, hvor der ingen Begrænsning var, hvor man altsaa kunde føre Mergelen til hver Mands Mark til evig Tid, saa er det dog en betydelig Begrænsning, naar Flertallet her ikke forlanger, at Bevillingen skal gælde ud over 5 Aar. Tænk, hvad det vil sige at skulle have Spor liggende paa sin Ejendom i mange Aar? Ved dette Ændringsforslag sætter man dog en Tidsfrist af 5 Aar, og saa er det forbi. Jeg synes, at dette er en saa stor Begrænsning af det, man er saa bange for, Indgrebet i Ejendomsretten, at man ikke kan tænke sig, at den kan være mindre, naar man overhovedet vil udføre Loven. Jeg er sikker paa, at Talsmanden for det Lovforslag, der sidst blev gennemført, Landstingsmand P. G. C. Jensen, ikke var tilbøjelig til at angribe Ejendomsretten forfærdelig meget; men det Forslag, som han var Mand for at sætte igennem, angreb efter min Mening Ejendomsretten meget mere end det Lovforslag, her foreligger. Naar nu det har saa stor Betydning, at enhver kan faa Mergel til sin Dør ind paa sin Ejendom, vil jeg meget anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag. Jeg kan forsikre, at der er mange, der vil være glade ved det, og at man skal faa Tak for det; men jeg tror ikke, de vil faa Tak, der stemmer imod et Lovforslag, der gør saa ringe Indgreb i Ejendomsretten som dette. Jeg vil meget anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Jeg kan heller ikke forstaa Mindretallets Betæneligheder ved at gaa ind paa de Ændringsforslag, der er fremkomne, idet jeg har den Opfattelse ligesom den sidste ærede Taler (Lauridsen), at de i høj Grad begrænser den Indskrænkning i Ejendomsretten, som Mindretallet er saa ængstelig for. Hvis jeg hørte rigtigt, sagde det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), at Mindretallet inden tredie Behandling vil stille Ændringsforslag, hvis de af Flertallet her stillede Ændringsforslag bliver vedtaget nu ved anden Behandling. Men saa vil jeg gerne bede det ærede Mindretal om, hvis der var Mulighed for det, at saadanne Ændringsforslag kunde komme til at foreligge saa betids, at det dog bliver muligt at føre Lovforslaget igennem i denne Samling; thi hvis jeg er rigtigt underrettet, vil det vel ikke vare ret længe, inden vi slutter, og faar vi ikke Ændringsforslagene frem til tredie Behandling saa tidlig, at de kan komme paa Dagsordenen, vil det